

Το μήνυμα της Κυριακής από τη Μητρόπολη Μαρωνείας: «Ο Χριστός Οδοδείκτης μας»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής

ΤΟ ΜΗΝΗΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Πάντοτε, ιδιαίτερα όμως στον καιρό μας, ή λατρεία του «Εγώ» υπήρξε για πολλούς μιά μυστική, είδωλολατρική αίρεση. Άγαπούμε, εκτιμούμε, σκεπτόμαστε συνεχώς τόν έαυτό μας. Βλέπουμε, κρίνουμε, αντιδρούμε μέ μέτρο τόν έαυτό μας. Καί τίς σχέσεις μας μέ τό Θεό τίς χρησιμοποιούμε πολλές φορές για έπενδύσεις καλής φήμης.

Κλινόμαστε στό όχυρό του «έγώ» μας για νά είμαστε «άσφαλείς», καί γινόμαστε άπρόσιτοι, αϊχμάλωτοι του έαυτού μας. Άγαπούμε τούς άλλος μόνον σέ σχέση μέ το δικό μας συμφέρον. Ή ιδιοτέλεια βρίσκεται στή ρίζα κάθε σχεδίου καί ένεργείας μας. Άκόμη καί τό Εύαγγέλιο τό περνούμε από τό φίλτρο τών δικών μας προτιμήσεων, κρατώντας ό,τι μάς άρέσει καί άφήνοντας για τούς δήθεν

υπερβολικούς τὰ πιό δύσκολα παραγγέλματα.

Ὁ Χριστός ὅμως ἐξακολουθεῖ νά καλεῖ, ὅσους πραγματικά θέλουν νά τόν ἀκολουθήσουν, σέ μιά πορεία ἐλευθερίας. Ἐλευθερίας ἀπό τήν πιό ἄδηλη καί συνεχῇ σκλαβιά. Τή δουλεία τοῦ ἑαυτοῦ μας. Ἡ πρώτη κίνηση γιά τήν κατάκτηση τῆς προσωπικῆς μας ἐλευθερίας εἶναι νά ἀρνηθοῦμε τόν ἑαυτό μας. Δέν πρόκειται γιά μιά αὐτοσυγκράτηση, μιά ἀποχή ἀπό κάποια εὐχαρίστηση ἢ πολυτέλεια. Αὐτό πού ζητεῖται εἶναι νά ἀρνηθοῦμε τόν ἴδιο τόν ἑαυτό μας • νά γίνουμε ξένοι γι' αὐτόν, νά ἔχουμε τή δύναμη νά λέμε ὅχι στή φυσική του ἐπιθυμία γιά ἄνεση, γιά ἀθέμιτη ἡδονή, γιά πάθη πού μολύνουν τήν ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπεια • νά ἀρνούμεθα τή συνεχῇ ἀπασχόλησή του μέ τά «δικά του».

Ὁ Χριστός μᾶς καλεῖ νά Τόν ἀκολουθήσουμε. Ποῦ, Κύριε; Μέσα στούς δρόμους τῶν ἀνθρώπων • ἀνάμεσα στούς πονεμένους, τούς φτωχοῦς, τούς ἀρρώστους, τούς παρεξηγημένους, κοντά σ' ὅλους αὐτούς πού ἔχουν ἀνάγκη παρηγοριᾶς, καθοδηγήσεως, θεραπείας. Ἀποστολή μου εἶναι «νά φέρω στούς φτωχοῦς χαρμόσυνο ἄγγελμα, νά γιατρέψω ὅσους ἔχουν συντετριμμένη καρδιά, νά κηρύξω στούς αἰχμαλώτους ἀπελευθέρωση, στούς τυφλοῦς ἀνάβλεψη, νά ἐλευθερώσω ἐκείνους πού πιέζονται», λέει ὁ Χριστός. Ἡ πορεία μας νά εἶναι μιά συνεχῆς διακονία ἐλπίδος, στοργῆς καί φροντίδας γιά τούς ἄλλους.

Οἱ τρεῖς προστακτικές τῆς διακηρύξεως τοῦ Χριστοῦ, ἀπαρνησάσθω/ ἀράτω/ ἀκολουθήτω, ἀλληλοσυνδέονται. Ἡ μία φωτίζει καί προσδιορίζει τήν ἄλλη • κι ἔτσι, σάν μιά ἐνότητα πρέπει νά τίς στοχαζόμαστε. Δέν γίνεται νά ἀπαρνηθοῦμε τόν ἑαυτό μας χωρίς συνεχῇ ἄρση τοῦ σταυροῦ μας. Ὅλ' αὐτά ἀλληλοπεριχωροῦνται, καθορίζουν τριαδικά μιά στάση ζωῆς, γεμάτης ἀπό τή χάρη τοῦ Θεοῦ, ἐλευθερία, αἰωνιότητα.